

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
 в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кр.,
 на пів року 8 кр., на четверть року
 4 кр., за місяць 1 кр. 50 сот.
 в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів
 року 4 карб.
 в інших державах: на цілий рік 32 фр.,
 на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із
 тимнівником „Руска Рада“
 на цілий рік 18 кр. (агл. 9 рублів або 34 фр.)
 або пів року 9 кр., агл. 4·50 р., або 17 фр.

Неоднією число 10 сотинків.

БУКОВИНА

Виходить щодо середи, пятниці і неділі.

Доповняючі вибори до галицького сейму.

Хоч жите галицького сейму вже дуже коротке і, значить, нововибрані посли не зможуть відограти важливу роль, та проте вибори з 3. с. м. мають для руского народу своє значення. Вони відбувалися, правда, по старій системі, та з правиворами і явним голосуванням та з усіма штучками, якими така богата галицька адміністрація, отже їх вислід можна було подекуди з гори предвидіти, але їх так насувають вони кілька думок, не конче веселих, які однаке з огляду на важливість справи годі промовчати. У Збаражчині вийшов посол укр. соціаліст-мужик Андруш Шмігельський більшістю 12 голосів проти „старорусин“ мужика Григорашука висуненого з баражским староством. Але Збаражчина єє один з національно найбільше освідомлених, політично найкраще вироблених повітів. Пок. посол Остапчука, батько теперішнього посла до Ради держави, виходив звідти звичайно без конкурентів. І тепер ант. Поляки, ант. московіфи не поважили ся ставити своїх кандидатів, хоч „Галичанин“ вже по виборах приняв кандидатуру Григорашука як партійну і розписався про силу карапашини в баражском повіті. Григорашук одержав 66 голосів. Хоч ті голоси упали ріжними махінаціями і без сумніву під пресією адміністраційних властів, мимо того їх число як в Збаражчину за високе.

Що гірше представляє ся справа в турчанському повіті, де проти себе стояли: кандидат національно-демократичної партії др. Савчак і московіф др. Ганчаковський. Як Збаражчина найсвідоміший повіт, так Турчанщина найтемнийший закуток. Григорашук, єє був лише панський попіхайло, якого мусили Поляки і московіфи попірати, щоб не вийшов Шмігельський; — Ганчаковський, колишній прокуратор львівський, що функціонував у всіх майже політичних руских процесах, московіф. Отже консерватист та клерикал мусив бути вибраний не як контрапандидат д-ра Савчака, але сам для себе як цінний набуток для польських верховодів. Рівночасно на його вибір мусили і московіфи і верховоди круїз покласти особливу вагу, як на місце на українських опозиційних партіях за недавні вибори до державної Ради. Ся відмінна ситуація була причиною, що на турчанський вибір звернено всю галицьку виборчу практику і завдяки її Ганчаковського перенесено в посли. Др. Савчак одержав всього 25 голосів, з яких більшість йому університету, мимо того їх число як в Збаражчину за високе.

Ф. Матушевський.

Українська громада в другій державній думі.

(Дальше).

На третьому зборі, 17. марта, громада, висловивши зауваження секретаря бюро про бажане польського кола привітані, але все ж таки у конкретній формі підкресли різницю між домаганнями кола і Української громади. Тут не можна не зазначити одної цікавої вельми подробіці. Серед послів-селян особливо віданічно ся двоє: молодий і палкій Семенов з Погорілів і поважний, розважливий літній Чигирик з Кіївщини. Перший рішучо заявив, що привітані від Поляків не слід приймати: „Вони віками іздили на наших шляхах... Знаємо їх солодкі речі та братерські камінь за пазухою“, одрізив посол Семенов. Навпроти думки Семенова депутат Чигирик, також само простий селянин, виступив з своєю думкою надзвичайно цікавою, що съвідчить про велику зрілість та широту розуму і про політичний тант його. Чигирик висловив думку, що хоч в Українців є справедливі дуже мало загального з членами польського кола, проте привіт не тільки треба вислухати, але є чимо відповісти. „Ми будемо мати діло, мовляв посол, не з нашими експланізаторами, а з представниками Польщі. Будемо балансувати до їх не як до випадкових людей, а як до представників народу. Обіцяючи в своїх відповідях піддерживати Польщу, в боротьбі за землю і волю, ми гарантуємо на руку не Грохольським та Потоцким, а нашим братам селянам та робітникам“¹⁾.

Третій збір громади був на передодні внесення в думу бюджету. Через се в громаді порушено було питання, але становище займе громада що до справи з бюджетом. Громада ухвалила запросити спеціалістів,

кандидата, що не зауважити, що число голосів, які упали на него, навіть на Турчанщину за надто мале.

На причини цього результату, на повисше ворожих нам голосів у Збаражчині й обніжене наших в Турчанщині, не тіжко вказати: се з одного боку посередність і явність виборів та відомі виборчі практики, а з другого злука московіфів з польськими верховодами для поборювання українського руху. На сю спільність інтересів ми вже нераз мали нагоду вказувати, а тепер констатує сам „Галичанин“, що поборювання української апарахії та українських „боєвих дружин“ лежить у спільнім інтересі польських верховодів і московіфілів. Та мимо спільногого походу польсько-московіфільських союзників проти нас у Збаражчині, де народ освідомлений національно а кандидат справді горячо прадкував за собою, українська народна ідея побудила. І ми певні, що побуджати ме всюди, де ті усліві най-дуться, хочби проти неї получилися всі ворожі сили.

Вислід турчанських виборів, се не доказ по-литичної сили московіфівства; се доказ, що галицька адміністрація все-що уміє робить вибори по свому. Але як вираз політичної коньюнктури, а разом із збаженськими виборами яко наукама будуче, вони варта всеної уваги.

Процес українських студентів.

Дальший хід розправи.

Предсідатель отворив розправу о 9 год. рано і приступив до дальнішого переслухування обжалуваних. Обж. Яким Крисоватий, студ. мед., не почувався ся до вини. Він не брав ніколи уділу в укр. демонстраціях. Дні 23. було відомо в укр. пругах, що до ректора пішла депутація, а він мав заявити, що в за-тим, щоб формулу присяги відчітувало при імatriкуляції також в українській мові. Як би сенат на те мав ве згодити ся, то ректор зложить своє достоїнство. Слідуючої дніни цішов обжалуваний на універзитет, але що почув ся нездоровим, цішов до порти-ера і не бачив нічого із заворушенням. Про тумулт знає тільки з оповідань. Предсідатель: Цікаво що в слідстві що то обжалуваних і словом не згадував про мінімі обиди проф. Віндржка. Обж. Я про те говорив, але мое зізнане не увійшло до протоколу. Обор. др. Йоахім ставить внесене, щоб зарекавівувати поліційні акти про замкнене „Акад. Громади“, щоб предложить усі польські й укр. дневники з того часу для стверджені, що всі часописи наводять ся як причину Віндржкового побиття. Крім сего домагається

щоб вони допогли їй орієнтувати ся в цифрах бюджету і для цього призначити кілька днів на тиждень. Цікаво також і тут при сї нагоді підкреслити поради депутата Чигирика. Він не разів нікому з фракції виступати в думі зараз по промові міністра фінансів, а радив се зробити тоді, як бюджет повернеться ся з комісії, щоб за сей час можна було як слід підготовити ся до критики бюджету з спеціально українського погляду. Але на його думку поперед усього треба додомнати ся більшою асігновкою на українські школи особливо ж в західній Україні, де просвітіста стоять у гіршому стані від губерній московських.

Думку, що подав д. Чигирик, піддержано і розвинуто було далі: в громаді почали обмірювати, скілько саме з тих грошів, що що-року йде до скарбу державного з України, слід би було повернути на просвіту народну, щоб за якийсь десяток літ наш народ що там вмів грамоті, як тепер він вміє по земських губерніях. Потому ухвалено було далі добити асігновки на заснуване українських катедр при універзитетах: Київському, Харківському та Одескому, найперше принаймні що історії та літературі.

Обмірюване справи з бюджетом належело громаді ще на одну важну думку про становище робітників в сільсько-господарськім промислі на Україні. З приводу цього порушено було питання, скілько, по яких місцях і на який час треба було б заснувати на Україні пункти для запомоги лікіям, харчами і юридичними порадами робітникам, яких напливав велика сила в літку на Україну.

Нарешті звір ухвалив обрати спеціальну комісію, щоб вона розглянула бюджет з погляду інтересів українського народу і допомогла б громаді виступити перед думою з desiderata від імені українського народу.

Дехто з членів громади з власної ініціативи заходив ся коло збирания матеріалів що до рівноправ-

Редакція, адміністр. і експедиція

„Буковини“

в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Ч. телефону 176.

Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки „Надіслано“ по 40 сот. від стрічки. При частіших замовленнях відповідний робіт.

Реклама неопечатані вільні від порта.

Рукописи звертає редакція лише за посереднім застереженем і зауваженем належності поштової.

В справах редакційних можна устно по-розумівати ся що дні від 9—10 рано і 2—3 по пох. крім неділі і свят.

ся оборонець візвати на съвідка професора д-р. Ст. Даєстрянського, щоб його переслухати про встуц. який випередив заворушення. Дальше просить д-р. Йоахім сконстатувати, що лист Кассандри до ректора є написаний в чистій польській мові. Подібний лист а також засуд смерті одержав редактор соц.-дем. днівника „Glos“. Все те інсценізовано з польського боку а не з українського. На се треба переслухати посла Брайтера. (Трибунал застерігає собі порішене ухвали в сїй етапі). Обж. Роман Левицкий студ. прав заперечує, немовля він брав який небудь удел в каригідних вчинках. Д. 23-ого січня почув крик на університеті. Проте звіг зі складів і бачив, як кількох студентів волікло лавки з викладових саль. Обж. Тиховський кликнув тоді до него: Що ви з ума зійшли, що робите? Предс. Чи ви також помагали? Обж. Ні. Предс. В січні та перед січчим суди зізнала Ві, що Ві тягли лавки. Обж. Комісар поліції сказав, що Ві зізнав йому, що знаю. Пересуване лавко не уважав я за якого так лихого і думав, що мене виністять, як до того признаю ся. Оборонець д-р. Роде перериває переслухане питаннями. Предс. Прощу п. оборонця: Моя терпливість вичерпала ся. Прощу переслухуване не перебивати. На дальнє питання відповідає обжалуваний виминаючи, особливо на кількаразове питання, чи ціла подія була жарт, чи річ поважна. Обж. Осін Назарук, студ. прав, був головою тов. „Академічної Громади“. Признає, що був присутній на різких зборах товариства. Був усе противний технічній демонстрації та насилию, бо виходив з того заложені, що в університетській борбі не треба за надто ангажувати ся, щоб зарезервувати свої сили на кампанію виборчу. Ми не знали — казав обжалуваний — як можна перевести вибори без ліпших сил агітаційних. Предс. Чи Ві були і на зборах та промовляли в тім дусі? Обж. Все. Предс. Чи Ві гадали, що проти імatriкуляції не належить інчого робити? Обж. Я хотів справу відложити аж до того часу, як збере ся парламент. Предс. Огже се стало ся для вас несподівано? Обж. Так. Предс. Що діяло ся на зборах? Обж. Не прийшло до ніякої ухвали. Збори мали перебіг оживленій, бо противники хотіли нас іронічним перебиванем приневолити до демонстрації. Обжалуваний прайшов на універзитет з доперевом о 12-ї годині, бо хотів іти разом з депутатами, які вибрали аж на корітари. Відтак бачив штурм на авло, хотів одного з товаришів спінити, упав на підлогу і зломив собі палець, а кавалком шкла, що лежав на підлозі, покалчив собі руку. Предс. Чи Ві бачили, що Крат явив ся в тозі ректора? Обж. Не хочу зізнавати про Крата, бо жив з ним у ворожнечі. Предс. Ві були тим, що домагав ся від поліції, щоби арешто-

ности нації. Громада ухвалила не передавати цього матеріалу до інших фракцій, а самим попереду улаштувати і обробити його, її потім вже остаточно рішити, як з ним бути і куди повернути. До громади з усіх кінців України надходила що дни сила скарг на уряд та прохань про визволене то з тюрем то із заслання. Громада ухвалила, щоб бюро фракції зібрало матеріали і підготувило запитання з приводу скарг і передавало до т. зв. „Запросної комісії“ в думі.

В справі обраня членів до аграрної комісії, громада постановила пропонувати торішній способ — обирати одного від п'ятиріч. щоб таким способом до комісії увійшло яко мoga більше від трудової фракції. Нарешті громада вішанувала пам'ять небізника Йолоса і ухвалила послати до його родини телеграму, висловивши в її овое глубоке спочуття.

Ми вмисне вчинили ся може навіть більше ніж слід було на хронікарському переказі того, що йшли розмови в громаді, маючи на меті фактами потвірдити висловлену не тілько нами, а й іншими думку, що українська громада в другій думі зразу виявила себе не тільки більше съвідомою від таї же громади в першій думі, а і заходила ся біля парламентських справ з готовим, як то кажуть, апаратом для парламентсько

ваних ведено через найбільше оживлені улиці міста. Об ж. Так, я ждав сего якого сатисфакції для нас, якого демонстрації для народної справи. Ми не маємо чого вистидти ся. Предс. В дні зборів одержали Ви від д'ра Бачинського депешу із текстом: „Братя, вперед!“ Об ж. То була звичайна привітна депеша, а прийшла доперва по зборах. Предс. Признаєте, пане, що та телеграма була дуже підозріла. Об ж. Зовсім ні. Др. Бачинський не мешкає у Львові, але в глухій дірі, яка навіть не має залізничної стації. Було съмішне, як би відти давано гасла. Предс. В однім із листів до Вас читаємо: „Добре зробиш, як скористаєш з своєї недуги, щоб вести супокійне життя. Не за поспішно, не виставляй себе на бламажу передовсім що-до іматрикуляції“. Огже вже передтим мусіло щось бути предпірнини. Об ж. А. Лист від д'ра Мозлера відносить ся до того, що польські дневники писали: „Tchórzliwa banda ruska nie odwala się przeprowadzić tego, czego się domaga“. На кілька питань заступника прокураторії скарбу, д'ра Вайнфельда обжалуваний тільки здивується плечима. Предс. звертає увагу, що д'р. Вайнфельд має право ставити питання. Об ж. Тому панови не відповідаю. Предс. А як я буду ставити питання? Об ж. Так, пану предсідателю будуть давати відповіди. Зовсім природно. Обор. Роде читає, чи є правда, що депутати укр. студентів з обжалуванням на чолі були свого часу у міністру просвіти, д'ра Гартля. Об ж. Так, ми висловилися юму наші бажання. Міністер призначав їх оправданнями, але сказав також, що не може нічого робити, що те є залежимо від польського „Кола“. Нехай посли порозуміють ся з польським „Колом“. Др. Роде. Чи то правда, що на львівській універзитеті вели професори всечопольську агітацію, яка зверталася ся проти Українців та що професори підіджували польських студентів проти українських? Предс. не допускає до того питання, бо воно не має нічого спільногом з перебігом розправи. Др. Роде. Прошу о ухвалі трибуналу. Др. Йоахім. Прошу рівночасно ухвалити також, чи має бути доцущене слідуюче питання: „Чи є правда, що дні 4. марта підіджували польські професори польських студентів до насильства проти українських академіків, а один з професорів польських комендував та підіджував польських студентів?“ Др. Роде до обжого. Чи є правда, що один з професорів перекручував назвища укр. студентів. Об ж. Так! Вирочім не робив нічого. Оборонець. Що було в 1901 р. причиною сепсесії 800 студентів із львівського універзитету? Об ж. Те, що на дверах універзитету прибито оповістку сенату, в якій сказано, що польська молодіжь не зважала на укр. діл. Предс. Чи Ви читали се й бачили? Об ж. Ні, але мені про це оповідано. Се було відоме на цілій універзитеті. Обор. запитує обжалованого про виборчий рух і вражене, яке зробили останні вибори на укр. населені. Предс. перериває. Оборонець питав, чи д'ра Віндрж називано лихим духом універзитету. Предсідатель. Я не допускаю до того питання, бо в нім заключується обіда одного зі съвідків. Др. Йоахім до обжого. Відповідайте мені, як поводилися з Українцями по переднім ректором? Предс. Того питання не допускаю, бо не є річююючи, щоб кидати камінем на особи, які не є присутні і не можуть боронити ся. Др. Кос. Чи вже перед тим було відбудовано барикади на універзитеті? Об ж. Так. Минувшого року вже будували барикади всечопольські студенти, щоб виперти Українців з універзитету. — Тут наступила перерва. По переведенню ухвали трибуналом оповістив предсідатель, що всі внесени оборони щодо візвання съвідків і допущення оборони відкинуто. По съм приступлено до дальнішого переслухування обжалуваних. — Пот

Інші бороли ся за національні права і добробут Українського народу. Члени громади справляючи свої посольські обовязки, брали діяльну участь в парламентській праці і виступали в думі з промовами, як Українці. Посол Сайко виступив з промовою при обміркованю аграрного питання. Вищі дієзні поправки в аграрну програму крестьянської спілки і парламентської трудової фракції, п. Сайко від імені української фракції склав таку заяву:

„Парламентська українська фракція буде домагатись негайного скасування земельних законів, виданих на підставі 87 ст. до скликання Думи і вона буде стояти за те, щоб крестьянський банк спинив свою роботу; за негайне заведене на місцях земельних комітетів, вибраних всесудінним, рівним, прямим і таємним виборчим правом; щоб земельний закон розробила комісія, не гаючись, але в самій загальній формі, до кладне ж його розроблене мусить бути передано на місця; за правильне розподілене бюджетних сум, особливо й на народну просвіту, і, нарешті, за негайне заведене широкою місцевою самоуправою, заведеною на основі всесудінного, прямого, рівного і таємного голосування, яке і наблизить до відродження одібраного автономного ладу на Україні.“

Що до земельного питання, то наша парламентська фракція, заявив д. Сайко, внесе сими днями записку в земельну комісію“.

Опір д. Сайко, з приводу аграрного питання в думі промовляла ще ось які посли українські і д. д. Нечитайлло, Чигирік та Сахно — з Київщини, Семенов та Мороз — з Поділля.

Думку про власну газету, що послужила першим приводом до скликання українських послів, громаді через усікі перешкоди довело ся здійснити не скоро: перше число „Рідної Справи“ вийшло 12. квітня. Нещасливо спроби з виданем газети „Наша Дума“, ко-

обжалуванню поставила була оборона внесене на приймлене справи присяглим, причім д.р. Вайнфельд, заливши голос, зблимував ся. Предсідатель трибуналу почував його про уставу. Досі переслухано чотирнадцять съвідків. Вичерпуючі візначення Назарука і Гладкого пояснюють борбу против вішхополяків. Д-р Вайнфельдові обжалувані не відповідають. Візначення її самі, що в слідстві. Внесене оборони, щоб допустити представлене поведення з академіками в арешті відкинуто, причім предсідателеви випало важне слово „Schuldspruch“. Оборона вносить, щоб ствердити точність письма в листі „Касандри“ і засуді смерті на Чакого в „Glos-i! — Остра перепалка між предсідателем а д р Родем по причині політичних питань.

Оборона зголосила проти рішенням трибуналу зажалене неважливості. Приступлено до переслухання обвиненого Володимира Рахіньского. До вини не почуває ся. Із закодоту не бачив нічого — чув тільки крик. Предсідатель питав, чому обвинений мав при собі боксер і оловяну кулю на сталевій спружині. Обвинений відповідає, що сю палицю носив зі собою завсіди. На дальше питання, чи мав револьвер, відповів, що один з товаришів на поліції дав йому до переховання пуделко з набоями револьверовими, але не затимав собі цого товариша. В будові барикад не брав участі, бо до него є за слабий. Обж. Дев Смудка був секретарем розвязаної „Громади“. Розказує, що 23. січня був на універзитеті і бачив, як били проф. Віндрж. Студента, який збесчестив Віндржа, знає, але його не зрадить. Вирочім його немає між обжалуваними. Крім цього не бачив нічого. Удався до авті, де прийшов з помічю однієї пані, яка зімігла. Як прийшов з авті, арештовано його. В нападі не брав зовсім участі. На запит оборонца д-ра Родена каже, що його батька з причини його участі в демонстрації усунено і батько робив йому що тій причині заміни. Обж. Іван Тиховський візирає, що 22. січня проводив збори студентів. Кількох бесідників, між ними Назарук, заявиво ся, проти всякої демонстрації і радило вислати до ректора депутати з просям про відчитане під час іматрикуляції формулики присяги також по українськи. Розказує далі, що скрайні елементи, які з'являлися на зборах, під проводом Крата, визиваючи до скрайного радикальству, на власну руку ініціювали ексеси з 23. січня. Як обвинений прийшов на універзитет, сказав йому портієр, що Українці зібралися на І. поверхі. Пішов на гору, але не зважив нічого незвичайного. Коли опісля опустив садю викладів, чув гамір і бачив, що студенти відкликали лавки. Тоді крикнув? „Чи ви здурили?“ Товариші, що робите? ідіть дому!“ Предс. питав: Чому ви таке закликали? Обж. Я хотів успішно тасти товаришів. Але не пішли за моїм візначенням. Я хотів уникнути заміщення, але не нашов нікого виходу. Тоді бачив обвинений, як др. Віндрж ранений сходив на пітер. Студенти окружали його, але не били. Назвися товаришів, які будували барикади, не назве. На питання д-ра Коса відповідає, що на кілька днів перед виходом був на викладі д-ра Дуніковського, який сказав: „Русина є народом, присвяченім до служби і мусить ся їх цивілізувати костурами“. Вішхопольські студенти устроили Дуніковському овацию, а коли один з українських студентів закликав, що професор говорить дож, то майже його злічовано, що обжалуваний сам бачив. Др. Йоахім питав, чи з „Громади“ викинено студентів за те, що вважали їх шпіцелями. Обж. Так. Оборонець: Чи вам відомо, що один з львівських комісарів поліції був членом „Громади“, але його виключили тому, що йому доказано, що вже перед тим був в звязку з поліцією? Обж. Так. Др. Кос: Чи др. Віндрж є любленій? Обж. Ну, а також серед розсудних Поляків не

є любленій. Обор.: Чому? Обж. А. Бо тенденційно інформує „Słowo Polskie“. Відтак викликано послідного з обжалуваних, д-ра Володимира Бачинського. Він висказує здивоване, що є обжалуваний, бо тоді не був у Львові, але перебував в Підгайцях. Предс.: Чи ви виступали політично? Обж. А. Так, належу до українського сторонництва народно-демократичного і се відділ е в приводом до моого обжалування. Польська преса, а спеціально ославлене „Słowo Polskie“, суть властивими причинами цілих ексесів. Львівський прокуратор оскаржив мене, але навіть не трібував умотивувати сего оскарження. Предс.: Як ви прийшли до вислання сеї телеграми? Обж. А. замічає, що се є звичає і признає ся, що вислав телеграму. Предс. предкладає йому іншу телеграму, яка звучить: „Rіж, мордуй нівіру-бісурмана“. Обж. А. каже, що се строфа з козацької пісні. Телеграму вислав під враженем демонстрації і обурюючого спровоковано в „Slowi Polski-m“. Але через се перша телеграма набирає більшого значення і обж. признає, що се було не дуже розумно. (Веселість). Др. Роде до обж.: Чи уважене руских студентів відбило ся серед населення більшого відомом, а навіть розбудило подив? Обж. А. О, так; а навіть демонстрації. В Галичині суть тепер такі обставини, що населене прийшло до пересвідчень, що лояльною дорогою годі ініціативи. Др. Роде: Чи студенти брали участь в народнім руху? Обж. А. Розуміється ся, велику участь. Др. Роде: Чи се викликало велике вражене, як довідали ся, що в Бучачі при виборах стріляли до мужиків з заду і... Предс. перебиває: Не допускаю сего питання, воно тут не належить. Роде не дає збити ся з пантелеаку. Чи се викликало сильне вражене, коли стало відомим, що при заворушенні в Мушинках волочено 76 літніх старика в кайданах 78 кілометрів? Предс. перебиває: Пане оборонець, чи хочете, аби я поставив внесене в дисциплінарне проти вас дохаждене? Се вже іде за далеко. Др. Роде кричить: М'ю правом є ставити питання про все, що вважаю важним. Право питання прислугує мені, а ви, пане предсідатель, можете питань не допускати, а тоді я домагаю ся при кождім питанні рішення трибуналу. Однак не можу допустити, щи сей процес зіпхади на ровені звичайної корчменної бучі. Предс.: Пане оборонець, я засягну рішення трибуналу, чи ваше поступуване відповідає гідності суду. Се рішучо іде за далеко, щоби наради перетягнути такими заявами, що змагають виключно до осягнення зовнішнього ефекту. Др. Роде: Не йде мені о ніякій другий ефект, як тільки о заступство обжалуваних. Мое поважане для вас, пане президент, е таке відоме, що я далекий від того, аби хотіти вам утруднити ведене і кермоване розправою. Як лучаються ся такі вибухи, то се походить з темпераменту і прошу предсідателя о прощенні. Предс.: Прощаю радо. Мені непременно, як мушу оборонця перебивати, але не може належати до процесу випроваджене тут по-дібних квестій. Заступник прокураторії скарбу др. Вайнфельд: Хотів би я запитати обжалованого, чи йому відомо, що посол проф. Дністрянський в одній з часописів заявив, що рускі студенти не мали при собі бомб і що демонстрації приберуть на будуче поважніший характер? Предс. не допускає сего питання, бо воно не має нічого спільногом з процесом. Др. Роде: Мушу проти тому запротестувати, аби пан заступник прокураторії скарбу у Львові, переступаючи свій уряд, аргував собі заступництво польського Кола. Так само можна було тут посадити посла Абрагамовича. Др. Вайнфельд хоче відповісти, але предсідатель каже: Ми тут не по се, аби сперечатися. Оборонець др. Йоахім повтаряє внесене оборони, аби трибунал рішив, що він

тру было припинено на другому числі, ми не залічуємо до діяльності української фракції, хоча видане се почасти і звязане було з фактом істнування І, але біля організації його громада, як громада, не заходжувала ся.

На скому кінчить ся перший період в історії діяльності української парламентської громади. „Рідна Справа“ дуже добре і старанно редактувана, як слід виходила двічі на тиждень, даючи що-разу гарні статті і змістом і особливо формою, написані здебільшого прекрасною народною мовою.

В 12-ти числах газети, що вийшли за час істнування думи, добре зазначилося обличе української громади, позиція, на якій вона стояла і напрямок, якого намірила ся держати; широкий съвітогляд, справжній і глубокий поступовий демократизм являють ся певними прикметами, які характеризують українську громаду.

Але життя самої громади по трьох засіданнях, що розпочали ся так гарно і зворушили стілько надій, на деякий час підувало і ніби завмерло. Пояснити безперечно треба тим, що українські посли разом з іншими не чули груту в себе під ногами, бо перед великоднем з більшою силою пішли чутки, що життя самої думи на волосочку. Натуральна річ, що винесеність за свою істнування не могла не паралізувати енергії в послів до праці. Але окрім сеї була ще й інша річ, що стояла громаді на перешкоді в І парламентській роботі, як української парламентської фракції. Більшість членів увійшовши в склад української громади, одночасно належала й до інших парламентських фракцій, починаючи з крайніх лівих і кінчуючи партією к.-д. Се головним чином і шкодило найбільше українській громаді в І роботі, бо вносило елементи діорганізації в саму громаду і одніхало від неї тих з беспартийних, або ж інших партійних членів думи,

що могли б по своїм поглядам і переконанням прилучити ся до української громади. Більше як місяць взагалі тягло ся се безбарвне, позбавлене продуктивної роботи істноване громади. Невилічка стаття в „Раді“ з приводу цього сумного факту викликала палку відповідь посла Сайка в 4 ч. „Рідної Справи“. Але ся відповідь була, як то кажуть, „не на тему“. „Рада“ на думці не мала закладати українській громаді, ніби членів І нічого не роблять; а не маючи більше як місяць й жадно звістки про її працю як української фракці

некомпетентний і що процес належить перед трибуналом присяглах. Прокуратор противиться тому. Відтак відчитано протокол, якийного часу списано зі збігцем, обжалуваним Кратом. Він говорив в протоколі, що поки пішов на універзитет, випив кварту горівки, був п'яний і не може нічого сказати про ролю під час заворушення. Наступила перерва. Після паводу оголошує предсідатель рішене трибуналу, аби оборонцеві д-ру Родому за його замітки і по причині незвичайного способу, в який він старається ділати против провадження розправи не подиктувати з огляду на перепрошеннє, яке висказав, карти дисциплінарної, але упіймутити його, щоби на будуще не робив сего роду заміток. Відтак др. Роде поставив нове внесене на переслухане нових съвідків, які би доказали, що положене і переслідуване руского народу, з яким обжалувані справедливо ідентифікують ся і солдари зуть ся, викликало обурене, що довело до ексесів. При обговоренню „польського панована“ чешибиває предсідатель оборонцеві кількома поворотами. Прокуратор відповідає, що проголошено тільки довгі твердження, але не подано ніяких фактів, які би стояли в звязі з процесом і тому домагає ся відкинення всіх нових внесень. Трибунал супроти того відкидає її внесення як безпредметові.

Зізнання съвідків.

По сім приступлено до переслухання съвідків. Перший съвідок проф. Ернест Тілль представляє події з 23 січня. В полудне мала відбутися промоція. Д-р. Тілль удав ся на універзитет вчасніше. Нечайно повстас на коридорі крик. Студенти намагалися вдергтись до конференційної салі, яку швидко зачинили. Тоді то вдарили вони сокирами в двері і знищили ціле уряджене. Съвідок скрив ся до покою підпілля. Чверть години опісля явився в дверях покою Крат і коли підпілля хотів його усунути, Крат удалив його і добув ножі. Съвідок стверджує, що обжалуваний Назарук з другим товаришом явився у него і просив, щоби він ділав в сім дусі, аби відчитано також руску формулу іматрикуляції, а ся мала уступка зможе успокоїти руских студентів. Съвідок відповів, що слухачі слухають тільки формулки і не потребують їх повторяті. Повідомивши про відносини межи рускими студентами а польськими професорами, при чому съвідок передав, будь то би професори хотіли в стисливій кружку кидали образливі слова на руских студентів, д-р. Роде запитує съвідка, чи йому відомо, що руским студентам роблять на універзитеті пакости. Съвідок: Зовсім противна річ мені відома. Слідуючий съвідок проф. д-р. Володимир Охенковский представляє подрібно експресси в критичні дні. На питання предсідателя каже, що не може ствердити, чи котрий з обжалуваних брав участь діяльну в експресах. Бачив тільки в конференційній салі Крата, який узброєний сокирою висадив двері, а відтак знищив меблі. Съвідок зізнає також, що в р. 1902, як він був ректором, панували мирні взаємини між рускими студентами а професорами. Съвідок проф. д-р. Бронислав Кручекевич оновідає свої спостереження, які поробив 23. січня. Він бачив множство студентів. В авті короткий час приглядався експресам; але не може сказати, чи серед обжалуваних находився який учасник цих експресів. На сім відрочив предсідатель розправу.

Переслухано вже всіх обжалуваних. Суд усуває всі політичні питання оборони, однак часто допускає Вайнфельда. Всі внесенні обороні відкинено а то, щоб переслухати Франка і Зобкова та послів Штернберга, Двістярнянського, Романчука і Василька. — Оборона знаменито захарактеризувала галицькі відносини, що зробило сильне враження в автторії. Тільки, що удавав приятеля Русинів, здемасковано як фальсифікатора габілітацийної праці д-ра Зобкова. Зізнання Охенковського дуже обтяжують Крату. Проф. Охенковський і Кручикевич прикинулися нашими прихильниками. Дальше відчитано зізнання неприсутніх Рольського і Міхальського. Відтак переслухано Боярекого. — Редактора Гризецького нема! В середу предсідатель отирає розіпрау о 9. год. рано і приступає до дальнішого переслухання съвідків. Офіційна канцелярія львівського університету Франц Овоц зізнає, що дні 23. січня в полуночі находився у своїй канцелярії, коли нараз повстало велике заміщення і вибіто канцелярійні вікна. Безпосередно по тім явився Крат з сокирою в руці і розбив стіну, яка ділила канцелярію на два покої. Съвідок вибіг на коридор і бачив на сходах барикади. Предс. Чи котрий з обжалованих находитися межі демонстрантами? Съвідок: Сего не можу сказати. Знаю сих чанів; тоді жадного з них я не бачив. Предс. Чи боїлись ви? Съвідок: Як явився Крат з сокирою, я настрашився, але демонстрації. Відтак відчитано зізнання съвідка Йосифа Рольського.

екого, справоздавця „Kurjeg a lwowsk-ого“. Він оповідає, що в критичнім дні з ріжних знаків догадувався, що прийде на універзитет до демонстрації. Бачив частину заворушень. Відтак удався до льокалю редакції „Kurjeg-a“, а коли відтам вернув на універзитет, то він був вже зачинений. Тимчасом перетранспортовано д-ра Віниржа. Съвідок, студент Станіслав Міхальський не явився. Відчитано списаний з ним протокол. Съвідок бачив якогось чоловіка в ректорськім одязу на барикадах. Чоловік той раздер тогу і одною частиною її вививав немов працюром, при чому кричав: „Най живе революція!“ Як съвідок наблизився до барикад, то чоловік, що стояв на них крикнув: „Проч, бо убю тебе“. Універзитетський слуга, Михайлло Боярський, був съвідком атаку на авлю. Не пізнає ві-

кого з обжалуваних. Съвідок др. Абрагам Шепс-адвокатський кандидат, явився дні 23. січня на універзитет з нареченою й матірю на промоцію. Вже на першім поверсі бачив велике число студентів, що йому впalo в очі. В кілька мінут після цього тручено його сильно об замкнені двері, які відтак під ударами розлетілися з лоскотом, а через вилім впала до автії група з 50 студентів в почерненими лицями і піднесенеми палицями. На переді був чоловік високого росту з русивим волосем. Студенти, вдершились до автії, почали демолювати уряджене. Наречена й матір съвідка, що були тоді в автії, зімліли; тоді кількох молодих людей приступило до промоційних гостей і говорили в укр. мові: „Не бійте ся, вам нічого не стане ся, ми не варвари“. Один з молодих людей старався ратувати наречену съвідка. Коли жінщини прийшли до себе, хотів съвідок відійти з ними, але не міг вийти з автії, бо всі виходи були забарикадовані. На його проосьбу помогло йому кількох молодих людей зсунути лавки з лівого коридора і так міг съвідок враз з нареченою і матірю вийти. Подібно представляє справу технік Адольф Голенберг, який тоді також як гість прийшов на промоцію в товаристві кількох жінщин. З ними перебіг кілька викладових саль, однак не міг опустити універзитету, бо вже збудовано барикади. Донерва пізніше міг вийти. Предс.: Отже було велике замішання? Съвідок:

Свідок др. Альоїзій Вінарж оповідає, що на повідомлене п'еделя Пінка, що на коридорах згromадилося; богато студентів, з обовязку, вийшов подивити ся, що діється. Повідомивши про це продекана професора Хлямтча, ішов з ним разом по коридорах. В тім почув нараз кріпкий удар в голову, хопив обома руками за голову і в цій хвилі почув другі сильні удали. Свідок упав на землю непритомний з криком „Jesus Marya“, а очнувшись трохи, замітив коло себе молодого високого чоловіка з подовжастим лицем, з топірцем в руках. Свідок велів потім замкнути браму до унів. і зателефонувати по стацію ратункову. Представитель запитує свідка, чому власне його побито, і чи він дуже неудоблений між укр. молодежю. Вінарж не знає чому, заперечує гадці, мовби його ненавиділи рускі студенти, похвалюючись тим, що на його колег ходить до 40 укр. студентів. Дальше каже свідок, що він ні теоретично, ні практично не вмішувався в політику, не писав нічого проти Русинів, через те ѿ йому уявили причину ненависті укр. акад. проти себе. Др. Габерда стверджує, що рані Вінаржа на голові легкі, але зломане малого пальця руки таже ушкоджене тіла. У виду незвичайної смирності Вінаржа супроти руских студентів запитує обор. Йоахім студ. Цапку, чи Вінарж був до них завсіди такий лагідний. Цапка заперечує саму і згадує, як Вінарж раз з приводу демонстрації біг за студентами аж на дорогу, називаючи їх трусами. — Свідок проф. Хлямтч, продекан львівського унів., посвідчає все те, що говорив проф. Вінарж і каже, що бачив лише одного мушину, який напав на Вінаржа. Він однак не пробував спинити чоловіка, який бив проф. Вінаржа, але в критичній хвилі став і думав. Не без іронії замітив тут обор. др. Йоахім: В ріжних околицях і підсонах є ріжні поняття. У нас, коли бачимо това-риша в небезпеці, ловить ся інстинктивно злочинця за руки, у вас однак нема такого інстинкту. Ви тоді надумуєте ся! І проф. Хлямтч не знає причини побиття Вінаржа. Свідки Евген Семкович, Тома Падюх, Владислав Оконоський і Вл. Ненконоський не сказали нічого нового і не пізнали якого з обжалованих. Далі заприсягнено мимо протесту оборони свідка Болеслава Червінського, який зізнає, що пізнав між демонстрантами Цапку і Крату. Переслухано ще 8 свідків. „Чительник“ Козебродзкий обтяжує своїми зізнаннями Дідуника і Гладкого.

Телеграми „Буковини“.

Дня 7. вересня 1907.

Віден, (К. Б.) Прокуратор відступив від обжалування о злочин тяжкого ушкодження тіла на проф. Віндржі супроти всіх студентів з війском Крата. Обжалуване проти д-ра Бачинського змінив в тім напрямі, що оскаржує його тілько о заоочувані телеграмами до боронених учників. Врешті відступив від обжалування проти Галущинського, Коковського, Коритовського, Крисова-того, Назарука і Смулки задля недостачі доказів, почім сих шістьох академіків увільнено сейчас від вини і кари.

НОВИНКИ.

Чернівці. 7. вересня 1907

Вступні іспити до учительського семінаря. Пода-
дання о припущені до вступного іспиту до учит. сем.
можна єще вносити до 11. с. м. на руки ц. к. дирек-
ції і то лише до II. курсу приготовляючого, до I., II.,
III. і IV. року мужеских відділів і II. курсу пригото-
вляючого, дальше II. і IV. року жіночих відділів.
Як хто дотепер єще не внес подання, най користає з про-

довженія речинця і вносять як найскорше. До подання треба залучити метрику, съвідоцтва скінчених шкіл, съвідоцтво здоровля а також съвідоцтво моральности, але лише ті сего съвідоцтва потребують, що в посіданнім році не ходили до ніякої школи.

Краєва Рада шкільна розписує конкурс на отримання посади учительські з рускою мовою викладовою і німецьким предметом: в 2 кл. шк. нар. в Нижніх Ширівцях 1 надучит. (гр.-прав. віри); в 4-кл. шк. нар. в Шубранци 1 надучит. (гр.-прав. віри); в 3-кл. шк. нар. в волоцькім Банилові (Рівня) 1 учиг. з рускою і польською мовою викладовою та німецьким предметом. Подання треба вносити до кінця вересня с. р.

Желізнича катастрофа коло Букачівців. В середу о год. 1,30 по обіді відіхав, як звичайно, особовий потяг 318 з Черновець в сторону до Львова. Потяг був переповнений, а ще на кожній стації набирав пасажерів, так що опустивши Станиславів від 550 осіб; потяг складався з трох скужбових возів, поштового воза, 9 особових возів і двох локомотивів. По 7-ій годині, коли машина доходила до Ходорова, почали подорожні сильне стрисене, а вже по хвили злетів поїзд в провал. Обі локомотиви віддервалися від потягу і полетіли дальше. Почтевий віз розбився на трішки, дальше подомилось 9 возів. Стверджено, що 2 особи відразу згинули, 6 понесло крайно небезпечні рані а 95 одержало легші ушкодження. Причина катастрофи ще не вияснена. Потяг перебігає на критичній місці закрут о 1800 метровім промірі, і через те хитається, так що маленьке ушкоджене шин може довести до катастрофи. Причини цієї катастрофи можуть бути ось які: може бути, що ослаблене фундаменту, розкручене шруби, зломане осі або обводу колеса сталося причиною нещастя. Припускають також злочин. Сконструйовано, що потяг на критичній місці йшав в незвичайнім темпі. В потягу находилося 12 пасажирів з Буковини, з яких 3 понесли легкі рані. Шкода в матеріалі виносить 300 тисяч корон, до сего приходить ще відшкодоване ушкоджених.

Дирекція залізниць державних в Станиславові повідомляє, що перерваний ізза катастрофи рух на дорозі залізничній Ходорів-Галич буде наново піднятий 7. с. м. поїздом ч. 311, так що нинішні поїзди 312, 304, 318, 302, 322 будуть просто курсуваги.

Звіт товариства „Жіночий Кружок“ в Чернівцях.
Жіночий Кружок, се ішрє на Буковині жіноче руске
товариство, що має за мету своєї діяльності дати бі-
дному і темному жіноцтву руському як-таке образоване
і ширити між ним просвіту та національну съвідо-
мість. Щоб сій цілі відповісти, виділ Кружка уважав
за найлучше і найвідповідніше заснувати школу
шиття і крою, в котрій би побирали науку бідні мі-
щанські дівчата. Проте винаймив дна 1. марта с. р.
в Народнім Домі дві комнати і отворив школу шиття
та крою, до котрої вписалось доси около 50 учениць.
Велику вагу сеї школи пізнали найлучше самі дівчата
бо горнулись дуже радо до неї, дуже пильно приклада-
лись до робіт знаючи добре, що така школа під-
несе рівень їх образовання та принесе в будуччині
великі користі матеріальні, а може не одній дасть
і хліб. Сій обставині та невспівчій праці декотрих
виділових треба завдачити, що школа так гарно про-
вадилася і є тепер в повнім роззвіті розвою. Рівно ж
старає ся виділ о популярні відчити, щоб ширити
просвіту. І так мав один відчит п. проф. Маковей
про значене Ольги Кобилянської в українській літера-
турі, другий п. Грушевицівна про Шевченка, а п.
Остап Луцький і п. ві. Йосифа Луцька декламації. —
За виділ: Евфросина Галіп голова, Йосифа Луцька
касирка.

Звичайні загальні збори „Стоварищена для випасу худоби в Бродині“ відбудуться в середу 11. вересня о 11. годині перед полуноччю в шкільному будинку в Садові з таким дневним порядком: 1. Перегляд стану каєбового. 2. Ухвали дотично винайдені полонини на дальших три роки. 3. Вибір старшини. 4. Вибір ради надзорчої. 5. Вільні внесення і запитання. Семен Тертий національник.

Надіслане.

Др. Йосиф Порас

спеціаліст-лікар

від недугу носа, шиї і грудей

ординує
в Чернівцях при ул. Крученій (Schlangengasse) ч. 22.
I. поверх, від 8—10 рано і від 2—4 пополудні.
Години для більших безплатно від 1—2 до

РУСКА КАСА © РУСКА КАСА
ТОВ. зареєстроване з обмеженою порукою

в Чернівцях.

Одинока свого рода українська фінансова інституція на Буковині. — Приймає вкладки щадичні і опроцентовувє їх на 5%. — Най вивносить 40 К і платимо 6%, вписове 2 К. — Родимці! Хай кляч „свій до свого“ відібре ся голосним відгомоном по

цілій Вуковині і най кождий, що почував себе щирим патріотом-Українцем складає свої ощадності в „Рускій Касі“.

Днуйте нам нових членів!
Благодарю.

Ціна оголошень за одноразове їх поміщення: Ціла сторона 80 К., $\frac{1}{2}$ сторона 60 К., $\frac{1}{4}$ стор. 40 К., $\frac{1}{8}$ стор. 20 К., $\frac{1}{16}$ сторони 10 К., $\frac{1}{32}$ сторони 5 К., $\frac{1}{64}$ сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислюються після обему місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕНЯ.

За рубрики: Надіслані в Оголошення редакція не відповідає.

При кількаразових або при річних замовленнях, значний опуст.

Дрібні Оголошення мають друком (petit), числяться по 4 с. від слова.

Належитостій за анонси марками поштовими не приймається.

Г. ФАЙЛІС

усувач нагнітник

Чернівці,

ул. Руска ч. 8.

Найкраще і вже випробоване
средство наревматизм есть

NERVOL

„Назва право забезпечені“
аптика др. Ю. Францоза

в Тернополі.

Се є знамените усміряюче средство до
натирания против всіх ревматичних
болів, простудження, ломаних костей, пле-
чич гістик і нервових недуг. Прошу ува-
жати, як написи „Nervol“ і не прини-
мати ніяких „Нервотонів“.

Ціна фляжка 80 сот. 10 фляконів (фля-
шечок) 8 кор. в оплаті з опакованем.
Тисячі листів з подякою. — Висилка
2 рази денно до всіх країв.

В Чернівцях на складі у Шміда
і Фонтіза.

(—)

Родинці! Вступайте в члені „Рускої Каси“. Один пай вносить 40 К., від пай платимо 6 проц.

Виказ діловодства „Рускої Каси“ в Чернівцях.

За місяць серпень 1907.

	Стан в поч. місяця		Збільшилось		Разом		Зменшилось		Стан в кінц. місяця	
	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.
Число членів	1285	—	3	—	1288	—	6	—	1289	—
Кonto пайв	113847	15	4175	—	118022	15	243	—	117779	15
Кonto резервового фонду	20841	22	6	—	20847	22	—	—	20847	22
Кonto щадничих вкладок	220376	53	19643	28	240019	81	14438	56	225581	25
Кonto реескоміту кр. бан.	156650	—	—	—	156650	—	38408	—	118242	—
Кonto інш. чуж. кап. С. К.	357239	—	7400	—	364639	—	19900	—	344739	—
Кonto векселів	702309	—	73480	—	775789	—	77685	—	698104	—
Кonto довгих записів	145239	72	2552	80	147792	52	1781	75	146010	77
Кonto відсотків	25214	43	3459	34	28673	77	—	—	28673	77
Кonto відсотків від вкл. щад.	4854	61	—	—	4854	61	—	—	4854	61
Кonto провізій	6290	09	138	55	6428	64	—	—	6428	64
Кonto адміністр. видатків	2990	59	722	39	3712	98	—	—	3712	98
Кonto платні	2586	—	393	—	2979	—	—	—	2979	—
Кonto чиншу	386	75	—	—	386	75	—	—	386	75
Кonto інвентара	1000	—	—	—	1000	—	—	—	1000	—
Кonto pro diversi	234	04	41	80	275	84	56	80	219	04
Кonto дівіденд	4701	50	—	—	4701	50	66	20	4635	30
Кonto страт і зисків	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Кonto каси	41029	65	114345	72	155375	37	150289	75	5085	62
Кonto податків	231	43	44	—	275	43	—	—	275	43
Кonto ріжних пайв.	5632	50	—	—	5632	50	—	—	5632	50
Фонд пенсійний	1334	37	—	—	1334	37	—	—	1334	37

Чернівці, 1. вересня 1907.

Др. Стефан Смаль-Стоцький.

Складайте свої ощадності в „Рускій Касі“. Від вкладів платимо 5 процент.

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

на складі
Книги і друк для Каси райфайзенських.

ОНОВІСТКА

дня 11. н. ст. серпня с. р.
отворено

СКЛАД УБРАНЬ

при ул. Ратушевій 6. (Готель „Централь“).
Великий вибір убраний для панів, хлопців і дітей,
як також конфекція дамська із найновішого крою.

Не примушуючи до купівлі, отсім запрашуються
Ви. П. Т. Публіку на обзорини. — О численні від-
віднин просить з поклоном
166 2-8 н.

Ізак Розенблят передтим Маркус Фурер.

Совітна услуга — Дешеві ціни.

Відзначена у Відні срібним медалем.

ОПОВІСТКА.

Дня 1. вересня с. р. буде отворена Вис. ц. к. правителством концесіонована
приватна школа кухарська
і знання управи домової.

Наука обирає варене і управу домовою як: побічну галузь крою після
вільного вибору взірців, шите суконь і біля. — На жданіє принимаете ся пен-
сіонарки. Записи зачинають ся 1. вересня с. р. від 3-5 годин пополудні,
а всікі устні обо писемні інформації залагоджує канцелярия дирекції,
ул. Кароліни число 7.

Генрика Гординська,

абсолютентка кухарської школи віденської корпорації
власністю гостинниці.

168 2-3

|| Розповсюджуйте „БУКОВИНУ“ і „РУСКУ РАДУ“. ||

На сезон осінній і зимовий поручають свій
ново уряджений **Найбільший дім з убрањами**

для панів, пань і дітей

ШРАТТЕР І ШЛЯЙФЕР

ЧЕРНІВЦІ
Ратушеві
Ч. 9.

Всілякі в ту галузь входячі артикули, подають ся по ціні **конкуренційній.**

Спеціальні артикули дамські.

169 2-6 с. р.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТИНЕСТРА МОЛОДШОГО

Чернівці, улиця Головна-Енценберга ч. 3.

Телефон ч. 301.

Самостійний склад в ц. к.

надвірних фабрик а імені:

Рік заложення 1873.

Фабрики обуви: Антона Чапека у Відні, Ф. Л. Попера
в Хрудмі.

Фабрики капелюхів: I. Генріка Іти у Відні, Осипа
Шіхлера і Сивів в Грацу.

джені артикули які:

Краватки англійські, та туркаєві, найменші у найновіших
красках і фасонах.
Біле для панів і хлопців під гарантією, ковнири, маншети,
панчохи, шкарпетки.
Шапки для панів, пань, дівчат і хлопців поспідна новість.
Дітока конекція для дівчат і дітей, сукени, жакети, ман-
ти, загортки і до того чечіці.
Черевики для туристів, до ліса і гірські (Bergsteiger) і ці-
жемки під гарантією.

Конфекція мужская. Тирольські ковнири від дощу, англійські
загортки, каміньєві, шкіряні жакети, до польової, автомобільї і т. п.
Черевики для дівчат, панів, дівчат і дітей, найменші Chevteaux,
Boxcalf, найменші американські ортопедичні форми, че-
ревики домові.
Парасолі для панів, панів і дітей — від дощу і на прохід,
гарантія на один рік.
Артикули до подорожніх. Найменші туркаєві і заграницяні.

Найбільший вибір англійських коців до подорожніх і плахт.
Палички зручні зі срібла або звичайним, посмідна новість.
Рукавички Glacé із оленевої шкіри, Chair, найменші сорти
„Fonws“ „Dents“ і т. п.
Склад спідного біля д-ра Лімана і правдиве Єгерівське.
Перфуми, мила, щітки до голови, убрани, зубів, убрі на во-
лосе, всікі артикули широкотої.
Зброя. Револьвери, рушниці, артикули до половання, всяка
амуніція.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях під зарадом Івана Захарка.

За редакцію відповідає: Віктор Стройч.

